

BATALJONSKRANT II-10 R.I.

DE WEG VAN DE ZEVEN VREUGDEN.

Het opschrift ontleen ik aan de gelijknamige schets van Mevr. v. Hille-Gaerthe, waarin ons wordt verteld van een meisje uit de grote stad, dat van huis naar school een lange weg moet afleggen, die haar door saaie kantoorbuurten en langs lelijke fabrieksgebouwen voert, iedere dag opnieuw.

En toch de weg van de zeven vreugden?

Ja, want dit het meisje had de grote gave, om temidden van veel dat lelijk was, het schone te ontdekken. Op de hoek van een straat was een fruitstalletje, waar vruchten van allerlei soort met hun kleuren pronkten; verderop was een heel oud stoffig winkeltje, waar ze altijd even voor bleef staan, om een tegeltje of de oude Friese staartklok te bewonderen. Ergens was een vuil-berookt vensteraam en daarachter groezelige gordijntjes, die van anderen waren opgenomen en daar prijkte een geranium, zo mooi, zo rood, dat ze er telkens stil van werd. Zo had dit meisje op die saaie weg, eentonig en lelijk, toch haar zeven vreugden.

Heeft niet deze eenvoudige schets tot ons allen iets te zeggen? Zien wij niet al te dikwijls de verdrietelijkheden, het lelijke, het eentonige van onze levensweg het scherpste, zo scherp, dat we geen oog meer hebben voor al het eerlijke, mooie, zuivere, dat er toch ook is, maar ontdekt moet worden. Moet er in ons leven bij de verbijstering over alles wat toch zo lelijk is, toch niet veel meer zijn de stille verwondering over alles wat toch zo heel erg mooi is en de moeite van het stilstaan heus wel waard?

De weg van de zeven vreugden!

Jongens, wij hebben toch ook onze vreugden. Ontdekt ze.

Jullie Ds: WIERSMA.

CRITIEK EN TEGENWERKING.

Vanmorgen werd mij ter beoordeling voorgelegd een artikeltje dat onder bovenstaande titel in de Bataljonskrant zou moeten worden opgenomen.

Het besluit met de volgende zin : „Wij zullen Indië voor onze Koningin en ons Vaderland behouden en daarvoor vechten tot ons doel bereikt is. Dit is de geest onder de oorlogsvrijwilligers. Daar zit pit in”.

Geachte brieveschrijver, ik ga op het stuk, dat je uit het hart komt geen critiek leveren, maar na lezing en na het even met onzen hoofdredacteur te hebben besproken, menen wij toch, dat een punt in de brief niet voldoende naar voren is gekomen en dat is wel dit : Wij zullen inderdaad trachten Indië voor onze Koningin en voor ons Vaderland te behouden, maar zeker niet in de laatste plaats voor Indië zelf. En dit is geen mooipraterij, want als er ooit mannen hebben rondgelopen voor wie woorden van onze geëerbiedigde Koningin wet zijn, dan zijn het inderdaad die knapen, die zich vrijwillig voor dienstneming bij de Koninklijke Landmacht hebben gemeld. Zo steunen wij dus volkomen op de woorden van H. M. de Koningin, op 7 Dec. 1942 door Haar geuit.

Het blijkt in Holland moeilijk te zijn voor velen, om de nuchtere feiten van wat wij hier meemaken, in te zien, maar dit is toch zeker, wij weten het, maken het iedere dag mee en waar het ons interesseert, beleven het, dat de bevolking minstens voor 95% met vreugde in het hart Hollanders in de dessa's en kampongs zien verschijnen.

En als men dat in Holland zou weten en men zou verder op de hoogte zijn van het werken, ook van de troep, op het gebied van levensmiddelenvoorziening, watervoorziening, geneesmiddelenverstrekking, het herstel van wegen, het slaan van bruggen en bescherming van de bevolking tegen rampokpartijen door de in Holland zo zeer geziene extremisten, dan zou er over onderduiken niet gesproken worden, maar dan zou men het hele jonge Nederlandse leger wel naar Indië willen vliegen om op de snelste wijze mede de helpende hand te reiken.

Maar....., men weet het niet en zo goed als we hier last hebben van muskieten doen pers-muskieten in Holland hun werk en zullen er wel voor zorgen dat straks het Nederlandse volk met builen loopt.

Schrijf oprecht naar huis, dik je verhalen *niet* aan, want nog eens gezegd, ieder van ons heeft nog maar een heel klein beetje meegemaakt, maar dat wat ik hierboven beschreef, mag toch een Indische ervaring van ons genoemd worden. Draag dat uit naar buiten, de resultaten zullen dan niet uitblijven.

De Bataljonscommandant, II-10 R.I.
Res. Majoor der Infanterie,
C. M. B. OOMS.

DE BRIEF.

„Ketrien! Ketrien, doe es ope meid. Daor hei je w'rempel de Meester fan 't Hafelose Skool; wat salle me nouw hebbe?

Komp U dr'in Meester, komp U dr'in. Fersichtig, denk om 't drempeltje. Wach effe, sal ik een stoel foor U krijge; effe affege! So, gaot Uw maor sitte, Uwe mot 't maor neime soas 't is, wasdag fandaog, Meester begriip 't wel. Mens! Mens! Is me dat schrikke, ik krijg'r gewoon sinkings fan. 'n Bakkie leut Meester? se is fers hoor.

Enne, as ik fraoge mag, wat ister fan de Meester se dienst? Het Pietje weer streke uitgehaold?, dan sal ik 'n aframmele as ie thuis komp, da kreng! O, niet? Ik seg ook al 't is anders een gehoorzaam kind hè? Nooit pertaol of so”.

„Ik kwam es horen hoe je zoon Nelis 't maakt in de Oost, Lena, ik dacht zo....”

„O, maor as 't dat is, da fin ik nouw toch mooi fan U, ik seg ook al teuge me man: die Meester Kip, seg ik, Daor hei je nog es plesier fan, die fergeet s'n kindere niet as se fan 't skool benne. Nouw, wat sal ik segge, sulleke briefe hè? Eerst had ik'r wel sjaggerijn fan dat ie in 't leger gong, maor me man seit: Bè-je gek mens, maak je niet te sappel, die jonge komp er wel, hij ken niet eeuweg thuisblijve? Afijn, op 't febriek altijd sjoos met se baos, 'n pestfent, en in 't swarte was 't ook niks meer gedaon. Afijn, hij weg. Erreges bij Sutfe, daor heit ie drie maonde gelege. Altijd goed opgepast, hij heit pas fier keer straf gehad. Ken se mond nooit houwe net as se faoder. Ik seg nog so, Nelis houw je nouw sjaokies teugenover je superjeure. Afijn, laoter gingt'ie naor Engeland, s'n meid sag 'm nog in Hoek van Holland; nouw gaot se met 'n ander, de doerak!

Ik kreeg nog een brief asdat'ie in 't Sues-kenaal, sat en dat 't smoorheet was en datter allemaol Arrebriere tippelde op keméle, U ken se wel, die beeste uit de Artes.

Afijn, eindelijk kreeg ik 'n kort briefie uit Soerebaaja, asdat ie daor sat en dat 't er ereg warrem was en feul kepot. Afijn, me hoorden 'n hele tijd niks niemedal fan 'm. Ik kreeg 't op me senewe, maor m'n man seit: mens houw je gedijds, aster wat loos is hoor je 't wel. Ik seg bèn jij 'n faoder fan je kindere? Je laot se doodgemoedereerd verrekke. Jij het altijd an 't steun gelope, seg ik so teugenum. Hij lache! 't was maor goed datte fisse most met „'t Dronke Dobbertje” bij Purremerend, anders had ik 'm nog feul meer ferteld. Laon ik nouw die eigenste dag een brief krijge. Tien blaoje. Mens ik verskoot er fan”.

„Nouw moeder en faoder”, schreef-t-ie, „ik hep 't hier best

Elleke dag is 't knokke met die bruine goosers. Me sitte nouw in Kenting, 'n heel end in de rimboe an 't front. Gistere hebbe me 'n anfal afgeslaoge met onse seksie, fan fiffhonderd eksteremiste. Se kwamme ansette met tanks en flammewerrepers en mitreljeurs ! Maor we wasse niet bang en schote d'r 'n heleboel fande sokke. Die lui hebbe geen ousdouwer mot je wete.

En asse me 's-nachs een waggie kloppe, dan mot je erreg op-passe, je hoort niks en die lamstraole benne bij je foor je 't weet. Dan kè-je je hoofd foor je foete sien rolle. 'n Week geleje seg ik teuge me wachtmaat, „hei jij wat te suipe bij je ? Maor die gooser gaf geen sjoege. Afijn, weet ik datter wat loos is, ik stoot 'm an. Nouw, ik doch dat de wereld fergong. Laot ie nouw so omrolle. Ik seg, wat gao jij nouw beginne. Met schiete de Eksteremiste een lichkogel of en ik sien derek datter 'n groot nijf tusse se schouwer-blaoje stak. Hardstikkesteen-dood had die frijer een hallef uur naos me gestaon, en ik maor klesse. Afijn, je ben soldaot of niet.

Fan de week seit de Luit teuge mijn, „Nelis, jonge, ik wou dat ikk 'r meer so had as jij, je ken wel bij 't kader komme.” Ik seg : „Ho Luit ! an mijn lijf geen polenijsse. „Laoter kreeg ik 'n reportje fan 'm, me etesblikkies waore niet skoon, see die. Ken ik 't hellepe aster geen waoter is ?

Afijn, maak je maor niet te dik. Fan die meide, hiero, mot ik niks hebbe en die Jefaone fergiftige je waor je bij ben.

Foor Pietje sal ik 'n leeuwefel meebrenge, as 't ken. We hebbe se al gesien, maor die gluipers benne bang foor ons en gaone poter asse me d'r an komme ; de flikkers wete wel dawwe raok skiete. As ik temee nog es een aopie kan fange, dan sal ik 't ofersture in 'n kissie.

Nouw, houw je maor haoks, groete foor jullie en Opoe en foor de bure fan drie hoeg achter. Nelis”.

En so sijne al se briefe Meester. Enne nouw hoorde ik gistere fertelle asdat 10 R.I. de hellef fan se manne al kwijt is.

Waorum neme se geen Atoombom, seg ik maor !

Afijn, Meester siet wel, schrijfe ken 't jong. Hetgeen de Meester zuchtend beaamde.

Sold. C. E. v. D. HEIJDEN,
3-II-10 R. I.

DE UNIEKE WEDSTRIJD.

Onderofficieren — Officieren
om je langs de lijn kapot te gieren
Te half vijf is, zoals ik hoor
de aftrap door den Groot-Majoor.

Wat een strepen, wat een sterren
'k Zie 't geschitter al van verre
kan mijn ogen haast niet openhouden
want nu komen nog de „gouden”.

Ja, daar komt de jeep al aan gesneld
de troep wordt zeer „model” gemeld
Nu gaat hij naar de plaats der bal
en opent de strijd met een enorme knal.

De strijd golft aardig op en neer
van ster naar streep gaat steeds het leer
op 't oogenblik gaat 't spel verflauwen
dus 'k kan de spelers even gaan beschouwen
In het doel staat onze Pater
soms nog vlugger zelfs dan water
hij is aan 't springen, stompen, duiken
Leo Halle kan er niet aan ruiken.

Daar nog een speler, lang niet slecht
kijk hoe hij tot het einde vecht
hij kan de Cantine goed beheeren
maar ook van voetbal menigeen een lesje leren
Maar wat is daar een ongeluk?
een been gebroken of alleen wat stuk.
zie hem hinken, zie hem leunen
Nee, zeg, nu moeten ze *hem* toch „ondersteunen”.
't Spel wordt nu toch weer hervat
daar gaat de „centenbaas” op pad
z'n spel is tot op een cent berekend
daardoor speelt hij zo uitstekend.

Verder speelt er dan nog mee
de volstrekt niet stijve dominee
steeds ontfutselt hij de bal aan strepen
en probeert z'n medespelers op te zwepen
Maar kijk daar eens, wat een mep.
't kan niet anders die is vast van Nep
z'n vader had hem echter nog meer moeten schoppen
dan kan hij ook de hoge ballen koppen.

Het einde komt nu snel in zicht
met de officieren in het overwicht
ja daar klinkt het eindsignaal
de strepen wonnen, de sterren echter een volgend maal.

EFBEE

Bat. Staf II-10 R.I.

KERKDIENSTEN VOOR KATHOLIEKEN.

Borneostraat 11 (hoek Niasstraat) :

's Zondags 8 uur.

door de week 7 uur (behalve Vrijdags)

Don Bosco : 's Zondags 9.30 uur.

H. Hart-Kerk (Coen Boulevard) :

's Zondags 6.00 ; 7.30 uur (hoogmis) ; 9.00 en 10.30 uur.

's avonds 5 uur lof.

Door de week H. Mis vanaf 6.00 uur.

Tempelstraat (bovenzaal van het meisjeshuis) :

's Zondags 6.00 ; 7.00 (hoogmis) en 8.30 uur.

's avonds 5.30 lof

Door de week H. Mis om 6.00 uur en 6.30 uur.

Hulpkerk Christus-Koning (van Sandickstraat) :

's Zondags 6.00 ; 7.30 uur (hoogmis) en 9.00 uur.

Door de week H. Mis om 6.00 uur en 6.30 uur.

De Aalmoezenier,

B. GALES.

KERKDIENSTEN VOOR PROTESTANTEN.

Zondag 22 Sept. '46.

10 u. v.m. Boeboetankerkerk „X” Brigade. Ds. Heersink.

9.30 u. v.m. Hulpkerk Sumatrasr. 53, Ds. Hildering

9.30 u. v.m. Hulpkerk v. Sandickstr. Ds. Le Mat.

DE POLITIEK DER INDONESIËRS.

Naar ik meen, bestaat er onder ons allen een verlangen om iets meer te weten te komen over de politieke situatie zoals die thans culmineert in de „Republiek Indonesia”.

Welnu, ik wil trachten, in enkele artikelen in onze Bataljons-courant, iets over de politieke ontwikkeling der inheemse bevolkingsgroepen te vertellen.

Laat ik dan beginnen met de tijd omstreeks 1912. Toen begonnen de eerste politieke partijen te komen.

Voor de helft waren deze gesticht op religieuze grondslag en op één na bereid om samen te werken met het Gouvernement. De partij, die geen samenwerking wenste, was de „Indische Partij” onder leiding van den Indo-Europeaan Douwes-Dekker.

Na de eerste wereldoorlog nam dit aantal partijen toe door buitenlandse, voornamelijk communistische invloed. Deze partijen werkten ook niet samen met de regering en brachten het zover, dat in het jaar 1926 ongeregelde uitbraken in het *Bantamse*. Ze werden wel spoedig onderdrukt, doch het streven werd nu in meer nationalistische zin voortgezet. Het aantal leden nam steeds toe. Vooral veel jongelieden uit de grote steden, die een Europese opleiding hadden gevolgd en nu niet langer met handenarbeid tevreden waren, sloten zich hierbij aan, in de hoop zo hoofdarbeid te kunnen verkrijgen.

Een verdere oorzaak in de snelle uitbreiding van genoemde partijen ligt in de algemene ontevredenheid, die een gevolg was van de intredende malaise, beginnende in 1929. De salarissen daalden snel, velen kwamen zonder werk en zagen in de partijen een middel om verandering te brengen in hun slechte economische toestand.

Dan komt er omstreeks 1930 een nieuwe phase in de ontwikkeling. Nippon, dat ontwaakt was en op verbazingwekkende wijze van een tienderangsmogendheid in korte tijd was uitgegroeid tot een wereldmacht van betekenis, gaat zijn Groot Aziatische gedachte propageren: „Azië voor de Aziaten”. Vanzelf valt dan ook het oog op Ned. Oost Indië en we zien nu het verschijnsel, dat Japan zich gaat interesseren voor de nationalistische stromingen in ons Indië.

Aan de andere kant zien de nationalistena hier in Japan een hulp van grote betekenis om het gehele juk van de „Belanda's” af te schudden en zo wordt dan de interesse wederzijds en gaat Japan de nationalistena steunen. (Wordt vervolgd). D. K.

MEDEDELING VAN DE REDACTIE.

Verzoeken tot het ontvangen van meer dan één exemplaar van de Bataljonskrant, moeten niet gericht worden aan de redactie, maar aan den Compie-administrateur.

Wij hopen de volgende week een kruiswoordraadsel op te nemen.

Wij overwegen de mogelijkheid tot het opnemen van familieberichten, zowel vanuit Indië, als uit Holland, B.v.: Sold. Pietersen, 4-II-10-R.I., Soerabaja, wenst zijn ouders bij hun 25-jarig huwelijksfeest op 25 Oct. van harte geluk, of: de ouders van Sold. Pietersen wensen hem bij zijn 23ste verjaardag op 22 Oct. het allerbeste toe. Familieberichten vanuit Holland moeten regelrecht gestuurd worden aan Kapt. Ds. J. Wiersma, Staf II-10-R.I., „X”-Brigade, Java.

SPORT VAN DE WEEK.

Ons voetbalelftal heeft zijn eerste succes bereikt en wel het eerste klasserschap, dat werd bevochten door de overwinning op 12 R.I.

Goed zo jongens, laten we zo voort gaan en trachten het kampioenschap binnen onze gelederen te halen.

Wij allen hebben j.l. Zondag weer genoten van een goede en geestdriftige wedstrijd. Hoewel de jongens van 12 R.I. zich voor 100% hebben gegeven, bleken ze toch niet bestand te zijn tegen onze snelle en doortastende voorhoede, waarin vooral het doorzetten van onze jongste telg Sellies opviel. Ook Wim Loo en de anderen hadden er zin in. De halflinie stuwde goed en heeft gewerkt als een paard, terwijl onze backs het opruimen deze middag beter verstonden, dan in de vorige weken. Onze doelverdediger Wim Romeyn heeft zich goed geweerd.

Precies om half vijf liet scheidsrechter Luyk aanvagen en ons elftal begon er direct de spurt in te zetten. Na tien minuten spelen dacht een achterspeler van 12 R.I., dat het een korfbalwedstrijd was, maar de scheidsrechter dacht er anders over en kende een penalty toe, welke Wim Loo zonder pardon in het net knalde, doch de pret duurde niet lang, want al spoedig bleek, dat Wim Romeyn en Abel v. Zanten elkaar niet begrepen en de bal stuitte over Wims handen in het doel; de gelijkmaker. Maar vol geestdrift werd de strijd voortgezet en na 20 minuten spelen ging de bal van Drenth naar Kleinjan, deze zette scherp voor en Wim kopte de bal zuiver in het doel en bracht de stand onder groot gejuich op 2—1. 12 R.I. vocht door om haar huid zo duur mogelijk te verkopen, maar kort voor half „time” ging de bal van Lammers naar de voorhoede, waar Drenth de bal opving en door gaf naar Sellies, die een lage voorzet gaf, welke door Drenth hard in het net werd geknald. Zo ging de rust in met 3—1 voor onze jongens. Nadat de spelers zich wat hadden opgefrist en de dorst hadden ongesteld ging de strijd verder en na 40 min. ging de bal van ondergetekende naar Loo, die in eens op het doel schoot, maar de keper redde, kon de bal echter niet houden en Drenth maakte van de schermutseling gebruik en schoot hard in. Nu begon het spel af te zakken, maar onze jongens zetten vol moed de strijd voort en al spoedig kwam het 5e doelpunt, doordat ondergetekende de bal ineens naar Toontje Kleinjan gaf, die zonder aarzelen de bal ineens hard in de bovenhoek liet verdwijnen. Spoedig daarop floot scheidsrechter Luyk het einde. Lof wil ik nog brengen aan de doelverdediger van 12 R.I. en aan de sportiviteit, welke de jongens van 12 R.I. tegenover hun tegenstanders hebben betoond.

SPORT SCHEPT HARMONIE.

De Res. 2e Lt. A. MEULEBELD. I-II-10-R.I.